

Ukrainian Fulbright Association in Action: a Decade of Success

On the threshold of its 10th anniversary, the Ukrainian Fulbright Association (UFA) is scrutinizing its achievements during the past decade and defining further challenges to be faced in the future. For the past decade, the UFA in cooperation with the Fulbright Program in Ukraine headed by Dr. William Gleason (1999-2000), Dr. Martha Bohachevsky-Chomiak (2000-2006) and current director Myron Stachiw, has been a bridge that brought Ukrainian and global scholarship closer to each other; a means of distributing ideas of international education in Ukraine and implementing the results of various researches; a corporation that provided an opportunity to disseminate scientific positions and be heard by society, and an important part of intellectual life in Ukraine. Annual Fulbright conferences have become grand events with debates on urgent social and scientific issues that have included ethical principles in science and education; university autonomy; and Ukrainian ethnic identity. Grants, provided by the Bureau of Educational and Cultural Affairs, US Department of State, the Institute of International Education, and awarded by the UFA, helped alumni publish the results of research conducted in the USA and to participate in scientific conferences. Fulbright newsletters and yearbooks have provided opportunities to highlight scientific achievements and share information about their participation in Fulbright programs in order to make would-be Fulbrighters aware of life and studies abroad.

Our first meeting was initiated in May 1999 by Dr. William Gleason, director of the Fulbright Program. Later, the efforts of Svitlana Kupriyashkina, Tetyana Sayenko, Olha Homilko and other Fulbright alumni were crowned by the creation of the Ukrainian Fulbright Association and by the leadership of the above-named members. At our first conference we set a goal to structure the organisation so that work would be more efficient. Active steps were made by Lviv and Kharkiv branches to set up regional Fulbright chapters. The US Fulbright Association, for instance, has created a system of 48 chapters that offer educational, cultural and social programs for graduates as well as hospitality for Fulbrighters from all over the world. With the move to Hrushevskyi st. in 2001, the

Fulbright Program shared its office with the UFA. Dr. Martha Bohachevsky-Chomiak initiated the creation of board of regional representatives – program alumni. Her ideas and increased financing contributed to starting The Fulbright Annual Yearbooks; providing grants for Fulbrighters' participation in conferences, seminars and round table discussions, which offered the opportunity to create the forum for discussions. An important event for the UFA was the creation in 1997 of the position of Coordinator for Special Programs and Alumni Affairs. Veronica Aleksanych, who took this position, greatly stimulated Fulbrighters' ties and communication through the UFA and Fulbright Program in Ukraine networks.

The UFA is becoming more numerous, with more than 500 alumni back in Ukraine after gaining invaluable experience in the USA. Under the Statute adopted in 1999, the administrative body of the UFA – the Board – was made up of three persons. In 2007, responding to a proposal from current director Myron Stachiw, the UFA membership voted to create another body – the Council – consisting of 9 persons. The Council was elected in October 2008, with Myroslava Antonovych, Natalia Vysotska, Vsevolod Rechytskyi, Lyudmyla Bulatetska, Volodymyr Navrotskyi, Tetyana Nekryach, Ihor Oleksiv, Oleksandr Pronkevych and Serhiy Shcherbyna elected to constitute the first enlarged Council. The main objective of the Council is extending the UFA's ability to carry out its mission and to play a bigger role in intellectual and social life of Ukraine.

Created as a social organization meant to promote the development of civil society in Ukraine, the UFA is one of 65 Fulbright associations in the world; we are determined to develop cooperative links with many of them. Internet can be helpful here. For instance, there is an interesting rubric Take Action! on the website of the American Fulbright Association which reads: Please Contact Your Senators to Support Increased Funding for Exchanges, etc.

After the 8th annual Fulbright conference 'The Idea of University' the UFA sent an open letter to the Ukrainian government in which more than 100 Fulbrighters expressed their support for university autonomy. In 2008 Ukrainian Fulbrighters initiated discussion of an Ethical Code of the UFA members, drafted by Vsevolod Rechytskyi and adopted this code of intellectual honesty with several amendments. However, it is high time for us not only to address the government but also encourage it to act. We should be more active at advancing our proposals on the program of long-term development of Ukraine. As Oleksandr Merezko pointed out at the 10th Fulbright Conference "Ukrainian Project of the XXI Century", it is necessary not only to define clearly and honestly the challenges that threaten the existence of Ukraine and offer ways to overcome them, but also to consider possible strategic models of Ukraine's future and its "breakthrough" in the XXI century.

No doubt, the success of the Ukrainian project will depend on how fast civil society, able to control the powers and make them meet the needs of people, will be shaped. Promoting civil society in Ukraine through solving problems in education, science, culture, health care, politics and economy has always been and is sure to be the main goal of the Ukrainian Fulbright Association.

Myroslava Antonovych

President of the Ukrainian Fulbright Association

У 2009 році Українське Фулбрайтівське товариство відзначає 10-річчя. Це слушна нагода оглянутись назад, аби оцінити зроблене за минулу декаду, а також визначити виклики, які лежать попереду. Протягом цих років Фулбрайтівське товариство разом з Програмою імені Фулбрайта в Україні під керівництвом д-ра Вільяма Глісона (1999-2000), д-ра Марти Богачевської-Хомяк (2000-2006) і нинішнього директора Мирона Стахіва були містком, через який фулбрайтівські науковці поширювали в Україні ідеї міжнародної освіти та впроваджували результати своїх наукових досліджень; корпорацією, яка давала можливість виразити свою позицію і бути почутими в суспільстві, а також частиною інтелектуального життя в Україні. Щорічні Фулбрайтівські конференції стали ареною, з якої фулбрайтівці могли висловитись з актуальних суспільних і наукових проблем в Україні та світі, зокрема з проблем етичних засад в науці та освіті, автономії університету, ідентичності та пам'яті в Україні тощо. Малі гранти Інституту міжнародної освіти (ІМО), які розподіляє Фулбрайтівське товариство, допомагали фулбрайтівцям друкувати книги за матеріалами досліджень у США та брати участь у наукових конференціях. Фулбрайтівські вісники і щорічники давали можливість висвітлювати свої наукові здобутки і ділитись інформацією про стажування.

Ми вперше зібрались у травні 1999 року за ініціативою директора Програми імені Фулбрайта д-ра Вільяма Глісона і завдяки намаганням Світлани Купріяшкіної, Тетяни Саєнко, Ольги Гомілко та інших випускників Програми, які доклали чимало зусиль для створення Фулбрайтівського товариства і згодом очолювали його. Ще на першій конференції ми поставили завдання структурувати роботу товариства для підвищення його ефективності. Були зроблені реальні кроки, зокрема Львівським, Харківським осередками, які є найчисельнішими, для створення регіональних відділень. Для порівняння, Фулбрайтівська асоціація США створила систему з 48 розгалужень (chapters), які пропонують освітні, культурні та соціальні програми для випускників, а також гостинність для фулбрайтівців з інших країн. З переїздом у 2001 році на вулицю Грушевського та розширенням свого офісу, Програма імені Фулбрайта надала дах Фулбрайтівському товариству, яке активізувало свою діяльність. За ініціативи директора Програми д-ра Марти Богачевської-Хомяк була створена рада регіональних представників – випускників Програми. Завдяки ідеям Марти Богачевської-Хомяк і збільшенню фінансової підтримки роботи Товариства був започаткований Фулбрайтівський щорічник, малі гранти для співфінансування участі фулбрайтівців у конференціях, для семінарів і круглих столів, які допомогли створити спільноту однодумців і форум для дискусій. Вкрай важливим було запровадження у 2007 році за ініціативи директора Фулбрайтівської програми Мирона Стахіва посади координатора спеціальних програм і діяльності Фулбрайтівського товариства. Завдяки Вероніці Алексанич, яка обійняла цю посаду, значно активізовано спілкування та зв'язок випускників Програми через фулбрайтівську мережу.

Фулбрайтівське товариство розширюється. Нині вже майже 500 випускників Програми імені Фулбрайта повернулись в Україну з неоціненним досвідом, набутим під час стажування у США. Оскільки керівним органом згідно зі статутом Фулбрайтівського товариства, прийнятим 1999 року, було правління у складі трьох членів, на зборах Фулбрайтівського товариства в 2007 році було вирішено створити ще один орган з ширшим представництвом – раду товариства у складі 9 осіб. Її було обрано у жовтні 2008 року. До ради увійшли члени правління: Мирослава Антонович, Наталія Висоцька, Всеволод Речицький та новообрані члени – Людмила Булатецька, Володимир Навроцький, Тетяна Некряч, Ігор Олексів, Олександр Пронкевич та Сергій Щербина. Основним завданням ради є розширення проєктів, над якими працює Товариство, з метою реалізації його місії і збільшення при-

сутності Товариства в інтелектуальному та суспільному житті України.

Фулбрайтівське товариство було створено як громадська організація, як елемент громадянського суспільства в Україні, а отже своєю діяльністю покликане сприяти розвиткові громадянського суспільства. У світі є приблизно 65 Фулбрайтівських асоціацій, тому одним із завдань нашого Товариства залишається налагодження співпраці з ними. Зокрема, на веб-сторінці Американської Фулбрайтівської асоціації є гарна рубрика:

Take Action! (Дій!), у якій читаємо: Please Contact Your Senators to Support Increased Funding for Exchanges (Будь ласка, зверніться до Ваших сенаторів для підтримки підвищення фінансування обмінів) тощо.

Наше Фулбрайтівське товариство зверталось з відкритим листом до уряду щодо підтримання автономії університетів після 8-ї щорічної конференції «Ідея університету», під яким підписались більше 100 фулбрайтівських науковців. У 2008 році українські випускники Програми обговорили проєкт «Етичного кодексу» членів Фулбрайтівського товариства, розроблений Всеволодом Речицьким, і ухвалили цей Кодекс інтелектуальної чесності.

Разом з тим, нашому Товариству вже час не лише звертатись з ініціативами до уряду і наукової спільноти, а й активно відстежувати долю цих звернень і спонукати до дії. Слід долучитись до формулювання пропозицій для розробки державної програми розвитку України на далеку перспективу. На 10-й Фулбрайтівській конференції «Український проєкт у XXI столітті» Олександр Мережко, зокрема, зазначив: «Необхідно не тільки чітко і чесно визначити ті проблеми, які загрожують існуванню України, та запропонувати шляхи їх розв'язання, але й розглянути можливі стратегічні моделі майбутнього України, її «прориву» в XXI столітті».

Безсумнівно, успіх українського проєкту в XXI ст. залежатиме від того, наскільки швидко в Україні буде сформоване громадянське суспільство, здатне контролювати владу і спроможне заставити її служити не своїм інтересам, а потребам суспільства. Сприяння формуванню громадянського суспільства в Україні через розв'язання нагальних проблем у науці, освіті, культурі, охороні здоров'я, політиці й економіці є основною метою Українського Фулбрайтівського товариства.

Мирослава Антонович,
президент Фулбрайтівського товариства